

Posudek vedoucího bakalářské práce

Tereza Sluková: *Piráctví v Somálsku*

Tereza Sluková si vybrala téma pirátství u somálských břehů, jehož mediální pokrytí sice ve světle dalších konfliktů (zejména v Libyi či v Sýrii) a s nimi spojených krizí poněkud pokleslo, nicméně i tak představuje téma velmi významné, a proto jeho výběr hodnotím kladně.

Cílem práce je zjistit, jak velkou bezpečnostní hrozbu pirátství představuje pro Somálsko i pro okolní svět, a to skrze sektorové pojetí bezpečnosti. Takto stanovený cíl práce pokládám za smysluplný a vzhledem k dobrému teoretickému zakotvení i proveditelný.

Struktura práce se sestává ze čtyř kapitol – první autorka nazývá teoretickou, ale domnívám se, že tento název není zcela přesný. Nachází se zde sice definice pirátství, ale ostatní podkapitoly (historie či výskyt pirátství) nejsou teorií, ale praxí. Do teoretické části bych spíše zahrnul kodaňskou školu a její sektorové pojetí bezpečnosti a diskusi příčin pirátství. Příčiny a obecně problematika pirátství v Somálsku je předmětem druhé kapitoly, na kterou navazuje třetí kapitola o boji vnějších aktérů proti somálskému pirátství. Poslední, čtvrtá kapitola se zabývá analýzou dopadu somálského pirátství jak na samotné Somálsko, tak i na okolní svět. Zde si neodpustím komentář, že název kapitoly „Analýza bezpečnosti somálského pirátství pro svět“ je poněkud matoucí.

Autorka dochází k závěru, že v rámci ekonomického sektoru pirátství není existenční hrozbou, kdežto v sektoru politickém ano. Tento závěr je poněkud diskutabilní (což ovšem není na závadu) – samo pirátství lze totiž vnímat jako **následek** zhroucení politického systému a disfunkce systému společenského, a považovat jej za zdroj hrozby pro Somálsko, region či celý svět tak není dle mého soudu příliš relevantní. Po obsahové stránce bych autorce ještě vytkl nedostatečné rozpracování kapitoly 4.4., kde autorka aplikuje Buzanovu teorii na případ somálského pirátství (pouhé dvě strany), byť by to měl být jeden z vrcholů práce; a také nerozvinutý závěr, který neobsahuje mnohé důležité funkce závěru (možnosti dalšího výzkumu, slabiny vlastního přístupu, sofistikovanější diskuse výsledků vzhledem k výzkumné otázce).

Po stránce formální autorce musím vytknout místy slabší návaznost textu, gramatické chyby a nepřiliš obratnou stylistiku – věty jako: „Oblast a okolí Somálska je ekonomicky velmi příznačné...“ (s. 56); „je to vlastně takový lidský koloběh...“ (s. 54) či „určitě by se nám také nelíbilo, kdyby...“ (s. 52). Velmi podstatnou výtku mám i vůči struktuře seznamu zdrojů a formě odkazování na literaturu, na což jsem autorku dříve upozorňoval.

I přes tyto nedostatky však práci **doporučuji k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 29. 5. 2017

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.